

تأثیر انتخابات آمریکا
بر خاور میانه

یکی از مواردی که همواره اولویت نخست رؤسای جمهوری آمریکا بوده، تأمین امنیت اسرائیل و حفظ برتری نظامی اسرائیل در خاور میانه است. ایالات متحده می‌داند که با توجه به پیچیدگی سیاسی در خاور میانه، نمی‌تواند منطقه را متحول کند. آمریکا از شکست‌های تنها چهار سال ۲۰۰۳ خود به عراق، به‌رغم سرمایه‌گذاری سنگینش در دموکراسی‌سازی درس آموخته است. علاقه محدود آمریکا به خاور میانه، تمایل را برای محدود کردن دخالت در این منطقه افزایش داده است. این عدم تمایل از دوران ریاست جمهوری بارات اوباما و زمانی آغاز شد که ایالات متحده تمرکز خود را به سمت آسیا تشدید کرد. علاوه بر این، رای‌دهندگان آمریکایی درگیر مشکلاتی هستند که هیچ ربطی به خاور میانه ندارد. علاقه شدید فعالان حقوق بشر و رسانه‌های آمریکایی به جنگ غزه لزوماً منعکس کننده اولویت‌های رای‌دهندگان مردم آمریکا نیست. واقعیت این است که مردم آمریکا به عنوان یک کل هیچ ارزشی برای خاور میانه قائل نیستند. اگر ترامپ در انتخابات برنده شود، سیاست خارجی را بر اساس اصول «اول آمریکا» از جمله در امضای قراردادهای تجاری، نشان‌دادن بی‌مبلی برای دخالت نظامی در خارج از کشور و کاهش تعهدات بین‌المللی آمریکا، از جمله در ناتو، دنبال خواهد کرد. در خاور میانه، ترامپ علاقه چندانی به بحران‌های سوریه، عراق، لیبی و یمن نشان نداده است و ترجیح می‌دهد به جای آن بر چالش‌های داخلی تمرکز کند. در مورد مناقشه اسرائیل و فلسطین، او اشتیاق چندانی برای راه‌حل دوکشوری نشان نداده و ترجیح می‌دهد راه‌حل‌های سریع را بدون تمرکز بر امکان‌سنجی آنها، در پیش بگیرد.

البته ترامپ احتمالاً به دنبال معامله عادی‌سازی روابط بین اسرائیل و همسایگانش به‌ویژه عربستان سعودی خواهد بود. محمد بن سلمان، ولیعهد عربستان، مشتاق امضای معاهده صلح با اسرائیل است. حتی اگر اسرائیل به ایجاد کشور فلسطینی تعهد ندهد، بعید است که بن‌سلمان پروژه عادی‌سازی را کنار بگذارد. به نظر می‌رسد که او بنیامین نتانیاهو این پروژه را در انتظار نتیجه انتخابات ایالات متحده در وضعیت معلق قرار داده‌اند و ترجیح می‌دهند برای موفقیت این پروژه ترامپ در انتخابات پیروز شود. ترامپ همچنین می‌تواند امضای یک معاهده دفاعی رسمی با عربستان سعودی را برای ایجاد صلح با اسرائیل در نظر بگیرد، اما با توجه به اینکه جلب حمایت دوسوم سنای این خصوص بعید است، این پروژه برای ترامپ چالش برانگیز خواهد بود. پس از برقراری صلح بین اسرائیل و عربستان سعودی، ترامپ احتمالاً قطر، کویت و عمان را برای انعقاد قراردادهای مشابه تحت فشار قرار خواهد داد.

در مقابل، نامزد دموکرات رویکرده متفاوت‌تری را اتخاذ کرده است. هریس همواره تعهد خود را به امنیت و رفاه اسرائیل اعلام کرده، اما مشروط به رعایت حقوق بشر، کاهش رنج مردم غیرنظامی غزه و پیگیری راه‌حل دودولتی. با این حال، کاملاً لاهرس از انتقاد شدید از اسرائیل پرهیز می‌کند چرا که می‌داند دیدگاه‌های ضداسرائیلی همچنان در میان حامیان جریان اصلی دموکرات‌ها محبوبیت ندارد. اعتراضات در پردیس‌های دانشگاهی آمریکا علیه رفتار اسرائیل در غزه نه تأثیری بر افکار عمومی آمریکا به طور کلی دارد نه انتخاب‌های سیاسی حزب دموکرات را تغییر می‌دهد. هریس به‌عنوان معاون رئیس‌جمهور از صحبت در مورد سیاست‌ها و ابتکارات استراتژیک در خاور میانه اجتناب کرده است. اما اگر او برنده ریاست جمهوری شود، مجبور خواهد شد که با مسائل حل‌نشده منطقه روبرو شود. بعید است که در صورت پیروزی هریس، حمایت ایالات متحده از اسرائیل تغییری چشمگیر داشته‌باشد. با این حال، او در ماه‌های اخیر اقداماتی را انجام داده است تا کمی خود را از بایدن متمایز کند. او اولین مقام ارشد آمریکایی بود که خواستار آتش‌بس در غزه شد و مخالف این ایده بود که تنها پس از نابودی حماس می‌توان به توافق رسید. او بر حق اسرائیل برای دفاع از خود تأکید کرد، اما در جلسه سخنرانی نتانیاهو در کنگره در ماه جولای حضور نیافت. هریس نمی‌خواست جنگ غزه یکی از موضوعات اصلی در مبارزات انتخاباتی او باشد. او تیم والز، فرماندار مینه‌سوتا را که تجربه سیاست خارجی محدودی دارد، به‌عنوان معاون خود انتخاب کرد تا دموکرات‌های غیرمتعهد را تحت تأثیر قرار دهد تا به او رأی دهند. والز حق اسرائیل برای دفاع از خود را به رسمیت شناخته است و بین حماس و غیرنظامیان فلسطینی تفاوت قائل شده است. در نهایت، موضع هریس در مورد تنش‌های جاری در خاور میانه نامشخص خواهد بود. هریس در دوران تصدی خود در سنا، به‌طور مداوم به قراردادهای تسلیحاتی با عربستان سعودی و حمایت آمریکا از ائتلاف تحت رهبری عربستان در یمن رای منفی داد.

یاسمن طاهریان

خبرنگار گروه بین‌الملل

کمپین انتخابات ریاست جمهوری دونالد ترامپ تاکنون آشفتگی‌های فراوانی داشته است. با وجود چالش اتهامات او در دادگاه و کشمکش‌های داخل حزبی، ترامپ توانسته پایگاه قدرتمندی از حامیانش را حفظ کند اما کمپین او با مناقشات و بلاتکلیفی‌های بسیاری همراه بوده است. مشاوران رئیس‌جمهور پیشین آمریکا نگرانی‌هایی درباره استراتژی کمپین انتخاباتی، پیام‌ها و دیسپلین کلی او ابراز کرده‌اند که با ادعاهای اولیه آنها مبنی بر اینکه در این انتخابات متمرکزتر و منظم‌تر خواهند بود، متناقض است. از ۹ سال پیش، بعد از آنکه دونالد ترامپ از پلبرقی طلایی‌رنگ برج ترامپ در خیابان پنجم منهن در نیویورک پایین آمد، روزبه‌روز احتمال مخالفت علنی سیاستمداران جمهوری خواه با او کاهش پیدا کرد. اما این روزها، دیده شدن یک شخصیت شبکه‌های اجتماعی در کنار رئیس‌جمهور پیشین آمریکا توانست شکافی را میان ترامپ و حزب جمهوری خواه ایجاد کند. این شخص لارا لومر نام دارد؛ نظریه‌پرداز توطئه ۳۱ ساله‌ای که دارای گرایش‌های تعصب‌آمیز است که هم پیش از مناظره ترامپ و هریس از هوایمائی شخصی ترامپ پیاده شد و هم روز بعد، ترامپ را در مراسم یادبود حملات یازده سپتامبر همراهی کرد. سیاستمداران جمهوری خواه از نزدیک شدن لومر به رئیس‌جمهور پیشین آمریکا ناراضی‌اند. تام تیلیس، سناتور جمهوری خواه در شبکه اجتماعی ایکس نوشت، لارا لومر یک نظریه‌پرداز توطئه دیوانه است که مرتباً حرف‌های مفت چندی آور می‌زند تا در میان جمهوری خواهان شکاف ایجاد کند. تیلیس تأکید کرد: «لومر می‌تواند به شانس ترامپ برای پیروزی در انتخابات آسیب بزند. بس کنید.»

دیگر جمهوری خواهان از جمله لیندزی گراهام، سناتور ارشد این حزب و حتی مارجری تیلور گرین، نماینده کنگره که ایده‌های نژادپرستانه و نظریه‌های توطئه خود را دارد، در اقدامی بی‌سابقه ترامپ را تلویحاً به چالش کشید. گرین علناً گفت که لومر «ذهنیت درست برای مشاوره دادن به رئیس‌جمهور را ندارد.» اعضای کمپین ترامپ نیز به‌طور مرتب تلاش کردند لومر را از او دور نگه دارند. لومر به معضل نادری در میان حزب جمهوری خواه تبدیل شده: خط قرمزى که حزب نمی‌خواهد از آن عبور کند.

جمهوری خواهان دلایل خوبی برای نپذیرفتن لومر دارند. او اسلام را «سرطان بشریت» توصیف کرده و طرفدار «ملی‌گرایان حامی سفیدپوستان» است. او در شبکه ایکس نوشت که اگر کاملاً هریس در انتخابات برنده شود «کاخ سفید بوی کاری خواهد گرفت.» به‌گزارش نیوزویک از آنجایی که جی‌دی ونس همسر هندی-آمریکایی دارد، بین لومر و کمپین خود فاصله ایجاد کرده است. ونس در گفت‌وگو با شبکه ان‌بی‌سی گفت، که با آنچه لومر درباره کاملاً هریس بیان کرده، موافق نیست. اما در ادامه می‌گوید که بیایید درباره کسی که نامزد انتخابات ریاست جمهوری است صحبت کنیم نه یک شخصیت فضای مجازی که از دونالد ترامپ حمایت می‌کند.

نژادپرستی لومر گستاخانه و آشکار است که با دروغ‌های نژادپرستانه‌اش دو هفته کامل را به ترساندن مهاجران در اسپرینگ‌فیلد، در ایالت اوهایو پرداخته بود. لومر هم مثل ترامپ تقریباً هیچ‌وقت عقب‌نشینی نمی‌کند با این تفاوت که او مثل چارلی کرک (فعال سیاسی و نویسنده) یا تاگر کارلسون (مجری تلویزیون)، دو نفری که اظهارات نژادپرستانه مخصوص به خود را داشته‌اند، قدرت کارگزار رسانه‌ای را ندارد. لومر همچنین برخلاف مارجرى تیلور گرین در کنگره آمریکا رای ندارد. او ارزش بسیار کمی برای جمهوری خواهان کنگره دارد بنابراین راحت‌تر می‌توانند او را نادیده بگیرند.

در روزهای اخیر، ترامپ تحت فشارهای بیشتری از سوی متحدانش قرار داشت تا از لومر فاصله بگیرد. ترامپ در شبکه تروث‌سوشال به دنبال کنندگانش یادآوری کرد: «لومر برای کمپین کار نمی‌کند.» با اینکه اشاره کرده که با اظهارات لومر موافق نیست اما او را سرزنش هم نکرد. ترامپ در آخر گناه لومر را به گردن گرفت و گفت: «او از اینکه می‌بیند مارکیسیست‌های چپ افراطی و فاشیست‌ها وحشیانه به من حمله و مرا بدنام می‌کنند، خسته شده.» متحدان ترامپ معتقدند که اگر کاملاً او را کنار بزنند، فرصت ترامپ برای کسب سرمایه سیاسی از دست می‌رود. از نظر تاریخی، شخصیت‌هایی مثل لومر بیشتر به‌نفع محافظه‌کاران جریان اصلی کار کرده‌اند. سیاستمداران با استفاده از شخصیت‌های سیرکی که انتقادهایشان تند به‌نظر می‌رسد، می‌توانند شهرت خود را میانه‌روتر و معقول‌تر نشان دهند.

وليام اف. باکلی جنوینر، متفکر مورد احترام و مشهور محافظه‌کار برای مبارزه‌اش با «جامعه جان برچ» گروه راست‌گرای افراطی که به نظریه‌پردازان توطئه مشهور

بودند و در سال‌های ۱۹۶۰ به‌شهرت رسیدند، شناخته می‌شود.

به‌گزارش علی بریلند در آتلانتیک همانطور که متیو دالک در کتاب «بر چرچ: چگونه جامعه جان برچ راست‌های آمریکایی را رادیکالیزه کرد» می‌نویسد، باکلی توانست بهترین هر دو جهان را داشته باشد. از بیرون، باکلی با یادداشت‌هایش در روزنامه‌ها از این گروه انتقاد می‌کرد تا ریشه‌های بدذاتی را از ایرادگیری از راست‌های آمریکایی دور نگه دارد. اما او بسیاری از برچ‌ها را به‌عنوان هسته اصلی حمایت برای جنبش گسترده‌تر محافظه‌کاران حفظ می‌کرد.

دیوید دوک هم داینامیک مشابهی داشت. جادوگر بزرگ پیشین گروه کو کلاکس کلن و نماینده ایالت لوئیزیانا که سال ۱۹۹۲ چالش بزرگی برای رئیس‌جمهور جورج اچ. دبلیو بوش محسوب می‌شد. نقطه ضعف دوک در کو کلاس کلن و نژادپرستی بیش از حدش در نهایت از سوی اعضای اصلی حزب در سراسر شناخته شد. او در کمپین ریاست‌جمهوری سال ۱۹۹۲ پذیرفته نشد درحالی‌که یک نامزد جمهوری خواه دیگر، پت بوچانان به‌رغم اینکه یکی از راست‌گرایان افراطی برجسته بود و جان کنتس، نویسنده، در کتاب تاریخچه راست سیاسی در سال‌های ۱۹۹۰ «وقتی که ساعت شکست» او را «دوک بی‌درسر» توصیف کرد، کمتر زیر ذره‌بین قرار گرفت. (سازمان غیردولتی «اتحادیه ضد افترا» بوچانان را یک «متعصب اصلاح‌ناپذیر» نامید و او را به دفاع از یک جنایتکار جنگی نازی متهم کرد.) اما حتی آنهایی که به‌دلیل نمایش آشکار نفرت‌پرکنی در افکار عمومی نادیده گرفته می‌شوند، اغلب در اکوسیستم اطلاعاتی آشفته امروزی می‌توانند دوباره روی پا بایستند. وقتی که شبکه خبری سی‌ان‌ان در سال ۲۰۲۰ افشا کرد که بلیک نف، نویسنده برنامه کارلسون در فاکس نیوز سابقه انتشار موضوعات نژادپرستانه در اینترنت را داشته است، نف استعفا داد و مدیرعامل کمپانی مالک فاکس نیوز و رئیس آن در نامه‌های درون‌سازمانی خود از او انتقاد کردند. سپس، در سال ۲۰۲۳، نهاد رسانه‌ای Media Matters for America متوجه شد که نف به‌عنوان تهیه‌کننده برنامه‌ای برای کرک استخدام شده که بار دیگر نشان داد این دسته از آدم‌ها و ایده‌هایشان هیچ‌وقت کنار نمی‌رود. امروز، لومر به‌نظر به نسخه‌ای از برچ‌ها یا دیوید دوک تبدیل شده؛ نسخه تندروتری که به‌عنوان گوشت قربانی مورد استفاده قرار می‌گیرد تا میانه‌روها و مردم را

آرام کنند و بعد کنار گذاشته می‌شود. تقریباً هر کدام از اعضای حزب جمهوری خواه که در مناصب بالای دولتی مشغول به‌کارند، از راست‌گراترین اقلیت‌ها مثل مارجرى تیلور گرین تا میانه‌روهایی مثل تیلیس ظاهراً این موضوع را فهمیده‌اند. ترامپ اما ظاهراً نه. ترامپ به خبرنگاران گفت که لومر یک «حامی بزرگ» و یک انسان آزاد است. رئیس‌جمهور پیشین بیشتر هنجارها (Norms) را زیر پا گذاشته اما ارتباط او با لومر هم مدرکی است مبنی بر اینکه غرایز سیاسی‌اش غیرفعال شده. در طول مناظره ترامپ با هریس، او طوطی‌وار مواضع راست‌گرایان افراطی در فضای مجازی را تکرار کرد که برای اکثر مردم غیرقابل درک بود، حتی برای آنهایی که با او موافق‌اند. مشخص نیست که وقت‌گذرانی ترامپ با لومر محصول افول او در اینترنت یا عکس آن است اما در هر دو صورت، نتیجه یکی است: از آنجایی که ترامپ حزب جمهوری خواه را به‌سمت راست افراطی سوق داده هم‌زمان از افراط‌گرایان به حضور در مناسبات حزب جمهوری خواه دعوت کرده است.

حضور بحث‌برانگیز لومر در کنار ترامپ

در سالگرد حملات تروریستی ۱۱ سپتامبر به آمریکا، زمانی که ترامپ با آتش‌نشانان گپ می‌زد و عکس می‌گرفت، گروه کوچکی از همراهان نزدیک به رئیس‌جمهور پیشین آمریکا از بیرون ایستگاه آتش‌نشانی به او نگاه می‌کردند.

این گروه شامل دو نفر از قدرتمندترین افراد از دایره نزدیک ترامپ، دو مدیر کمپین او، کریس لاسیویتا و سوزی وایلز بود. در کنار آنها هم لارا لومر ایستاده بود.

از بین تمام روزهایی که لومر، دونالد ترامپ را در سفرهایش همراهی کرده، مراسم سالگرد یازده سپتامبر بسیار مورد توجه قرار گرفت. سال گذشته لومر ویدئویی در فضای مجازی منتشر و ادعا کرد که حمله به برج‌های تجارت جهانی کار خودی‌ها بوده است؛ تئوری توطئه غیرمنطقی اما فراگیری که بازماندگان و خانواده‌های قربانیان را همچنان به‌وحشت می‌اندازد. پست‌های ضدمسلمان او در شبکه‌های اجتماعی در نهایت منجر به مسدود شدن حساب کاربری او در توییتر با ۲۶۵هزار دنبال‌کننده شد تا زمانی که ایلان ماسک میلیاردر این شبکه اجتماعی را خرید که حالا به ایکس شناخته می‌شود و اکانت لومر را بازگرداند.

زمانی که از یکی از مقامات کمپین ترامپ پرسیده شد که چرا لومر در مراسم یازده سپتامبر که به «روز میهن‌پرست»

نچواگر

لارا لومر نظریه پرداز راست افراطی و تئوری‌های توطئه

